

[Poul Sørensen.]

kommuner, der er kommet med i ordningen — at befolkningen ønsker mælken. Jeg forstår ikke, at man så kommer med et forslag af denne karakter, og jeg havde rigtignok ventet, at det var ganske anderledes underbygget, end det fremgik af de bemærkninger, den højtærede minister fremsatte. Det er klart, at der er spørgsmål, om hvilke sundhedsautoriteterne må spørges, men at lade sundhedsautoriteterne og sundhedsstyrelsen være højestere i alle mulige spørgsmål, det synes jeg er urimeligt. Mon ikke de tusinder danske husmødre nogenlunde kan finde ud af, hvordan børnene skal ernæres? Det bliver efterhånden så videnskabeligt, at det ikke er til at finde ud af, hvis oven i købet den højeste autoritet, som socialministeren er i denne sag, lader sig diktere i sådanne praktiske spørgsmål af, hvad sundhedsstyrelsen mente oven i købet for år tilbage.

Jeg tror ikke, der er mulighed for at skabe flertal her i tinget for en lovgivning af denne art, og jeg er sikker på, at man indenfor alle partier, også indenfor den højtærede ministers parti, vil finde tilhængere af den praktiske form, vi hidtil har haft, hvorved man har kunnet yde børnene mælk.

Socialministeren (Strøm): Det ærede medlem hr. Poul Sørensen har været arbejds- og socialminister. Da socialministeren hed Poul Sørensen, blev der udsendt et cirkulære om de nærmere retningslinier for gennemførelsen af den offentlige skolebespisning, og med det cirkulære blev der fremsendt standardkostplaner for den offentlige skolebespisning, udarbejdet på grundlag af statens praktisk-sundhedsmæssige undersøgelser, og der blev også givet retningslinier for lærernes og andres opsyn med og overvågen af skolebespisningen. Det første, der stod i det, der fulgte med dette cirkulære, som altså var underskrevet af det ærede medlem, var følgende — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Skolemåltidet gives først og fremmest for at sikre børnene et i ernæringsmæssig henseende lødigt sammensat måltid. Desuden for at lære børnene gode spisevaner og vænne dem til også at spise retter, som de ikke er fortrolige med fra hjemmene.“
Da det ærede medlem var minister, holdt han sig altså i høj grad til sagkundskaben,

og det er da også sådan, at dér, hvor der er skolebespisning nu, er det disse retningslinier, der er afgørende. Skulle det være så forfærdeligt, om det i stedet for nu seks klasser seks måneder om året blev alle klasser hele året? Er der ret meget forskel? Jeg forstår, at det eneste, som det ærede medlem hr. Poul Sørensen henholder sig til, er dette med mælken, og iså henseende henviser jeg til, hvad sundhedsstyrelsen har sagt, at skal der laves en skolebespisning, der virkelig har værdi, så skal det ikke være med bare mælk og vitaminer, så skal det være en virkelig skolebespisning. Det tilslutter jeg mig.

(Kort bemærkning).

Poul Sørensen: Den højtærede ministers bemærkninger om cirkulæret er i sin orden. Jeg er kun taknemlig for, at det blev understreget her. Det er klart, at når man vil have en skolebespisning, som visse har valgt, skal det være efter disse retningslinier. $\frac{3}{4}$ af det par minutter, ministeren talte, opholdt han sig ved dette, men det, jeg bad om en nærmere forklaring på, var problemet om mælken. Den har jeg fået nu. Den højtærede socialminister er altså så teoretisk indstillet — således må jeg opfatte det — at når sundhedsautoriteterne helst vil have en almindelig skolebespisning med mad efter cirkulæret, nuvel, så springer den højtærede socialminister og afskaffer en praktisk ting som mælken, som tusinder har betjent sig af, og stiller et forslag, hvor den ikke er med. Det er det, jeg har kritiseret, og der er, som jeg før sagde, mange også indenfor socialdemokratiet, som ikke kan forstå den teoretiske opfattelse, som ministeren har bygget sit forslag på.

Socialministeren (Strøm): Jeg kunne forstå, om det ærede medlem hr. Poul Sørensen ville bebrejde mig det, hvis jeg som socialminister kom med et forslag bare baseret på, hvad jeg ønsker. Jeg kommer her med et forslag baseret på, hvad sundhedsmyndighederne her i landet mener er det mest formålstjenlige til gavn for børnene. Det synes jeg ikke der kan være nogen grund til at bebrejde mig.

Hermed sluttede forhandlingen.